

N:o 100.

Af herr **C. G. Bruse**, om ändring i gällande grunder för markegångssättningen.

I Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse, angående grunderna för markegångssättningen stadgas i § 2 mom. 2: För städerna uppgöras dessa priskuranter i öfverensstämmelse med torgprisen — — — — —

— — — — —
mom 3: För landet upprättas priskuranter — — — mom. 4: Till uppgörande af priskuranter — — — — —
stadga det pris på hvarje i taxan ingående persedel hvilken såsom ortens gångbara bör till länets markegångssättning uppgifvas.

Häraf framgår att hvarje vara, som ingår i markegångssättningen, skall upptagas till det på orten gällande priset.

Då nu till följd af de antagna tullarna personer, hvilkas lön utgår efter markegångspris, genom dessa tullsatser komma i åtnjutande af ökade löneförmåner, som vid löneregleringen icke kunde påräknas, och då dessa löntagare redan förut äro tillräckligt väl aflönade,

vågar jag föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta, att § 3 mom. 1 af förenämnda kungörelse måtte erhålla följande lydelse:

1:o) Att efter noggrant öfvervägande af kända förhållanden och med ledning af de enligt § 2 mom. 2 och 3 uppgjorda priskuranter, sedan derifrån afdragits de tullsatser som hvarje särskild persedel i gällande tulltaxa äro åsatta,

bestämman det ortpris, som skall i beräkningen ingå

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles, och torde utskottet göra de ändringar, som anses lämpliga, blott motionens syftemål vinnes.

Stockholm den 25 januari 1889.

C. G. Bruse.